

KRONIKA
PARAFII
N. SERCA JEZUSOWEGO
w RADOMIU

Rzeczono cały i wszystkie wieś okoliczne
materiały do jednej parafji Św. Jana. Dekretem J. Ś.
Biskupa Sandomierskiego Ksiedra Marijana-Jo-
zefa Ryxa z dn. 28 kwietnia 1921 roku parafja
wyżej wymieniona została podzielona na 4 części:
1) parafję Św. Jana (Fara), 2) Opieki Naj. Maryi Panny (Mar-
jarki-nowykościół), 3) Najśw. Serca P. Jezusa na Glinicach
i 4) Myśliszowice jako stacji kolejowej Jedlnia.
Dekret Biskupa został wcielony w życie dopiero dnia
1 lipca 1921 r. Na proboszcza parafji N. Serca P. Jezusa
na Glinicach został powołany Ks. Roman Mali-
szewski, b. proboszcz w Oziarowie. Do parafji tej przy-
dzielone zostały ulice: Błotnia, Pięta, Ciemna, Dolna,
Fabryczna, Sieryżewska, Siwerska, Górna-Ustronie,
Górna-Glinice, Graniczna, Jasna, Kalinowska,
Kosina, Ludwikowska, Młodkianowska na Glini-
cach, Nowa na Glinicach, Placowa, Przodocinek,
Prosta, Pusta, Skaryszewska od toru kolejowego
w stronę Skaryszewa, Średnia, Staro-Opatowska,
Saduszeńska, Wesola, Łłota, Łabia, i wsie: Dłu-
gojów, Długojów-Góry, Długojów-Kolonja, Przodoci-
nek-folwark, Bronistawów, Maleńce, Nowa Dąbro-
wa, Janiszpol, Janiszpol-Kolonja, Malezew, Soł-
tyków, Leronów, Kowiny Malezewskie.

Skutkiem wojny powstał ogólny brak mieszkań;
aby zaradzić temu sta stworzono Urząd mieszka-
niowe, które miały dostarczać potrzebującym miesz-
kania. Ale chybiły celu. Zaśmiały pomagać lub
wskazywać mieszkania wolne, często bardzo droższe

Wprost przeciwnie. Były to właśnie skutki rządów socjalistycznych Morawskiego, za pania którego tworzyło się zło, rozprzieszczenie i berta i tak się zakorzeniło, że trudno teraz było odrazu to wypłenić. I pomimo czynionych starań, czas otługi mieszkaniowej otrzymać było niepodobna. Zaradca biurowy ztu dupiero p. Władysław Roguski, rejent miejscowy, który ofiarował proboszczowi mieszkanie w swoim domu, składające się z 2^{go} pokojów i kuchni, położonym obok placu Kościelnego. Z powyższych powodów objęcie nowej parafji przez proboszczów nastąpiło 12 listopada, do przybycia którego administrował czasowo ks. Karimier Szykalski proboszcz parafji Opieki N. M. P., poseł na Sejm Ustawodawczy.

Część placu pod przysięgą kościoła ofiarował p. Dalewski, drugą część dokupił ks. Infułat Piotr Górski, proboszcz par. św. Jana. Jednocześnie obie te części placu nie były wystarczającymi, zachodziła potrzeba powiększenia. Zrozumieli tę potrzebę p. Władysław Roguski, który i ofiarował kawał ziemi: jeden: 100 t. otługi i 80 t. szerokości, - drugi: 100 t. otługi i 40 t. szerokości. Nowa parafia, jako niedawno stworzona, nie mogła posiadać kościoła. Zrobiono tymczasową kaplicę, która się mieści w szopie cegielnianej własności p. W. Roguskiego. Na obicie ściany kupiono deski, na które zaczęli przysyłać w sumie 200,000 mkr. w Kasie premystowców. W kaplicy tymczasowej mieści się jeden ołtarz i jedno drzwi główne. Na ołtarzu znajduje się tabernakulum drewniane i 6 lichtarzy drewnianych, obok krzyż procesjonalny. Z lewej strony przed ołtarzem stoi

przewidywany konfesionat. Przy wejściu z prawej strony znajduje się krzyż drewniany. Wszystkie roboty powyższe wykonali warszawscy kolejarze, jako ofiara do kościoła. Wnieśli ofiarodawcami są: pp. Wacław i Maria Wąsowscy z Warszawy, którzy ofiarowali dawon wagi 6 pudów, rodzinie pp. Cholewickich z Warszawy - dawon wagi 1 1/2 puda; okucie do dawonów wykonali warszawscy kolejarze, p. Aleksander Florwatt, obywatel ziemski z Białej-Rusi - ornat i kaptur czerwony, p. Bogusław Herse z Warszawy - materiały szarpane na kaptur, J. G. ks. Biskup Sufragan Sandomierski Paweł Kubiński - Kielich srebrny. ber. patenty, patenty zaś ofiarował złotnik Krauze. Siostry Szarytki z domu pracy - dywan duży - szwiedzi i aplikacji, bursę do chorych, Siostry Szarytki z Szpitala św. Karimiera - ornat biały, obrus, tużewiat, palce, 3 korporaty i 12 purifikatory.

Dnia 13 listopada r. b. w niedzielę nastąpiło objęcie parafji przez ks. Romana Maliszewskiego, którego z ramieniem ks. Infułata Piotra Górskiego wprowadził do Kaplicy ks. Karimier Szykalski proboszcz par. Opieki N. M. P., po czym odbyła się solenna Summa. Dnia 22 listopada r. b. zawitał do Kaplicy J. G. ks. Biskup-Ordynariusz Marjan Rych, który odprawił ichy eucharystię. Dnia 18 grudnia r. b. w zaproszeniu miejscowego proboszcza przybył J. G. ks. Biskup-Sufragan Paweł Kubiński dla konsekracji czoły Chrysta dawonów.

Akt konsekracji dzwonów.

Roku Pańskiego 1921, 3-go Zmartwych-
 wstania Ojczyzny, 1-go zatorzenia parafji, za
 pontyfikatu Jego Świątobliwości Be-
 nedykta XV. Papieża, za radów diecezji
 Jego Ekszelleneyi Księdza Biskupa Mar-
 jana-Józefa Pyxa oraz Jego Ekszelleneyi
 Księdza Biskupa-Supragana Pawła Kubi-
 ckiego, za radów ^{Nacelnika parafji} prezydenta ^{Nacelnika} ^{parafji} ^{Nacelnika}
 prółkiej Józefa Piłsudskiego, w czasie swo-
 nio Sejmni Ustawodawczego odbyła się
 dnia 18 grudnia uroczysta konsekracja
 dzwonów ofiarowanych jeden par pp. Wacława i
 Marii Wąsowskich z Warszawy z napisem ^{"Wacław"} "Na podzi-
 kowanie Panu Bogu za Zmartwychwstanie
 Ojczyzny ofiaro Wacława i Marii Wąsowskich do
 parafji Serca Jezusowego w Radomiu 1921r."
 wagi 6 pudów, drugi par rodzin, pp. Cholewi-
 nskich z Warszawy z napisem "Stanisław" - ofiaro
 rodziny Cholewińskich do parafji Serca Jezus-
 owego w Radomiu 1921r. - wagi 1 1/2 puda. Oba
 dzwony odlane w fabryce "Rabbit" w Warszawie.
 Uroczystej konsekracji udzielił Jego Ekszellen-
 cja Ksiądz-Biskup-Supragan Paweł Kubiccki.
 Asystowali J. B. na czele z proboszczem Księdzem
 Romanem Maliszewskim krzyżem prefekci
 Sakrów z Radomia: Ks. Kanonik Leon Sobie-
 rajski, Ks. Bronisław Emiert, Ks. Henryk Gie-
 ryer, Ks. Stanisław Gotski, Ks. Paweł Rokicki,
 Ks. Adam Wąs, Ks. Feliks Kosiński i Ks. Ste-
 fan Choiriski wikaryusz parafji Opicki M. M. P.
 Radzicami chrestnymi byli: Starosta Ga-

domski Zygmunt Straszewski, Wice-przew Radomskiej Dy-
 rekcji Kolejowej Jan Kmeerkowski, Dejent p. Władysław Ro-
 guski, p. Jan Sasaki właściciel browaru i rektorykcji, p. Łdass-
 ław Fryjatkowski Sekulan Sejmiku, p. Ryszard Kortowski,
 właściciel Kornelino, obywatele radomscy: Jan Karlikowski,
 Bandercki, Michał Baraniski, Bielawski, Zygmunt
 Gieryer, Antoni Olszewski, Tadeusz Korziuk-Zalawski, Mlic-
 czystaw Podgórski, Władysław Fogiel, Jan Stanyński, Mi-
 chał Kozioł, Krzysztof Fronczek, Władysław Drodziat, Fran-
 ciszek Makosa, Paweł Asenda, Ignacy Gugało, Mi-
 chał Makosa, Adam Gaworski, Józef Szymajski, Fran-
 ciszek Michalski, Leon Kiliniski, Józef Paszkowski, Adolf
 Paszkowski, Piotr Dinowski, Józef Jakubiak, Wincenty
 Fabiriski, Jan Grudziel, Wacław Wojciechowski,
 Jan Markowski, Zygmunt Maliszewski, właściciele:
 Stanisław Markowski z Długajowa, Wincenty Dybus
 z Długajowa, Wincenty Łajęckiowski z Długajowa, Piotr Soban-
 nis z Długajowa, - z Janiszpola: Andrzej Kowalik, Fran-
 ciszek Lesniewski, i Jan Kowalik, - z Nowin-
 tuch: Antoni Stępniewski; Wojciech Cygan, - z Malisz-
 ców: Stanisław Sobanis i Kławy Wąsik, Józef Di-
 nowski z Bronistawowa, Jan Miatkowski z Maliszewa,
 - p. Jadwiga Gierycowa właścicielka buty szklanej z córką
 Haliną Gieryer, p. Winnicka i p. Kubińska
 właścicielki Maliszewa, Zofja Maliszewska, Kortow-
 ska, Janina Podgórska, Florentyna Karlikowska, Mar-
 janna PNs, Antonina Godzińska, Helena Starik,
 Wiktoria Sosiniska, Franciszka Inehulska, Marjanna
 Marur, Teofila Gajewska, Marjanna Stanisławska,
 Antonina Maliszewska, Julja Węsto, Antonina
 Jaleńska, Janina Lisicka, Wiktoria Barankiewicz,
 Anna Soboda, Bronistawa Sudołwiniska, Marjanna

Banaszek, Stefania Kurkiewicz, Teofila
 Łajzerkowska, Anna Kowalik, Wiktoria Step-
 niowska, Janina Koziat, Karolina Smo-
 gowska, Anna Sulewski, Marianna
 Gugato, Marianna Walczak, Aniela Su-
 kiennik, Karolina Wresier, Franciszka
 Makosa, Wiktoria Kilinska, Marianna Ko-
 walik (starna), Marianna Kowalik (młoda),
 Konstancja Dykus, Antonina Hębcowska,
 Aniela Ryszewska, Ludwika Warchol,
 Józefa Goluch, Stanisława Stowacka,
 Józefa Cygan, Marianna Birkowska, He-
 lena Dąbrowska, Wanda Woblijev,
 Fogiel „ Dzien religijne przeszkolen-
 nia wykonały. Chór kościelny parafji św. Jana
 i orkiestra kolejowa. Straż honorowa pełni
 czynności Straży ogniowej.

Dziękując Panu Bogu za możliwość wzię-
 cia udziału w tak doniosłej uroczystości,
 axt niniejszy na wicerną rękę parnizka
 pokonsternu przekazuje wianozemnie podpi-
 sujemy:

+ ~~Konstanty~~ ~~Kubiński~~ Biskup Suffragan
 Sandomierki.

Przewodniczący
 Jan Sarski

L. Makubowski

M. Podgórn — Zygmunt Walewski

Stylizowane logo

Michał Mokosa
 Antoni Okruski
 Józef Wymarski

Bronisława Świdwina cjanowska Adam
 Weronika Świdwina Kowalik Andrzej
 Marianna Gumpel Kowalik Anna
 Marianna Marus Stefany Kurkiewicz
 Jan Karlikowski Florentyna Karlikowska
 Ryszard Marjanna Marianna Stanisława
 Jan Kowalik Stanisław Percepek
 Włodzisław Jablinski Józef Linoski
 Jan Szaryński Józef Janyski Piotr Siuowski
 Michał Baranowski Anna Soboda
 Ludwik Warchol + Aniela Subieunik
 + Józefa Goluch + Teofila Gajewska
 + Katarzyna Dziwisz Marianna Walczak
 Wawrzyniec Władysław Marianna Kowalik
 Yachryga Gajewska + Antonina Jabrowska
 + Aniela Ryszewska
 Zdzisław Władysław Maria Birkowska
 Stanisław Sobania Kazimierz Smogowski
 Piotr Sobania Andrzej
 Stanisława Stowacka Wiktoria Baraniewicz
 Antoni Stepniowski Jaruna Liscka
 Wiktoria Stepniowska Karolina Wresier
 Leon Chłostki Jan Guździel
 Wiktoria Kilinska Franciszka Jochulska
 Antonina Godzińska

Vertical signature

Włochy Tracił
Dawid Ananiasz
Janina Flori.

+ 29 grudnia 1921r w kaplicy Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy ulicy
Kozłomickiej 29 w Radomiu w asyście Ks. Dca Mariana Glibowskiego, Kapłana
tutejszego Zakładu, pokonsekrowanym ścielich z napisem „Sprawie Ks. Malinewski
- od Matki 12 XI 1921 Radom” i patens dla parafii Najświętszego Serca
Jezusowego w Radomiu (na Glinicach). Jak napis ten świadczą, ścielich i patens,
dwa pokonsekrowane, zostały sprawione przez Rodzinę pierwszego proboszcza nowo-
zwaną parafii N. S. J.

Wrażenie jakie odniosłem o nastroju parafian, spowodowanego gorliwym taktem
i umiejętnym postępowaniem Ks. Romana Malinewskiego, - podczas konsekracji
26 grudnia, tam dokonanej 18 grudnia 1921r. - zabieganie o uszytkie niezgody
od najmniejszego czyniąc Dobiega (Ks. Malinewski dla zorganizowania
nowej parafii, jak z wierszy niniejszej kroniki widać, został tylko plac niewielki
i dekret Prokury), by unagdić nowe ognisko chwały Bożej, a nade wszystko, kontem-
towanie się we własnych potrzebach, co Opatrosze na każdy dzień nieie,
wszystko to daje nadzieję, że przy błogosławieństwie Bożem parafia
Najświętszego Serca Jezusowego prędko urządzona będzie, niż ludzkie ra-
chunki spodziewać się tego kara, i serca ludzkie rozgniewać się będą w ogniu
miłości Serca Bożego ku podniesieniu swego poziomu moralnego.

Terazniejszą i przyszłą tej pracy z całego serca błogosławieństwem

+ Władysław Hubicki, Pp. Sędzi.

D - j - w.

+ Konieczność utworzenia samodzielnej parafji na przedmieściu Radomia, nazwanem Glinicami, dawno wyczerpująca władza diecezjalna w Sandomierzu. Stało się zaś to mianem faktem dopiero w 1921 roku. Choć dopiero rok dawniejszy zamęt się od tego momentu, jednak ogólne życie społeczeństwa i jednostek jakże poszło już naprzód, iłu różnych zmian wśród instytucji odbiło się na terytorjum tej parafji, posiadającej i nowożytnej trybutem Serca Jezusowego! Gdy tutaj proboszczowie na myśl myśleli, trzeba zarządzić, że obecny ks. Dr Stanisław Stępiński, który przybył do Radomia w sierpniu 1930 roku z prefektury gimnazjum koedukacyjnego w Kamieńcu, już jest ciwarą z koleji. Jego bowiem poprzednikami byli:

Ks. Roman Malinowski, umarł w Radomiu,
ks. Józef Drabowin, przeszedł do Kępy, dekanatu iłżeckiego
i ks. Jan Łoplicki, przeniesiony do Łowicza, dekanatu koneckiego a wyjątkowo do Międzybuzia, dek. iłżeckiego.
Materiałna rozbudowa parafjalnych budynków również przebiegała szybko i wesoło. Pierwszą rzeczą, w której cegielnia służyła sobie samowolą, a stanowiącą a także zastępującą wierzyn kościół, rozbrano z chęcią, gdy wybudowano probierstwu i zakrytych dachów, również tymczasowego kościoła; w ten sposób skończyła się ta praca, którego wstąpieniem pragnieniem jest: być kiedyś domem parafjalnym. Pierwszy proboszcz, o jakim wspomnieliśmy, miał w tym miejscu, gdy stała się plebanja. Konieczne budynki plebanialne gęsto, dawać również są już w użyciu.

Me najważniejszą z tych wszystkich spraw była budowa nowego kościoła.
Plan opracował architekt Stefan Szyller z Warszawy, jeden z najdolniejszych, i najpraktyczniejszych polskich architektów, umiarkowanych i wyczerpanością każdej rzeczy, którą projektuje na brytoli.
Kiedy z księży proboszczowie myślę tę sprawę, ks. J. Drabowin myślał o tym, myślał o tym, ks. Jan Łoplicki stworzył komitet ^{zamówił plany} i starował wam, osiągnął na plac ugić kamienia. Obecny ks. proboszcz zdobył renty materialne, zebrał pieniądze na rozpoczęcie budowy i zbudował fundamenty pod cały kościół, które w wymiarach stanowią 1600 m³ w ciele betonowe i granicie.

Na dalszą budowę jest jeszcze materialu na placu:
600 m³ klasowanego wapienia,
500 m³ piasku,

120 m³ żwiru
1 wagon cementu
100 m³ granitu
W rachunkach pieniężnych na budowę tego kościoła figurują następujące koszty:
do stycznia 1932 roku
wpłaty 53 246 zł
wydatki 42 339 zł.
od stycznia do 1 maja 1932 roku:
wpłaty 15 479 zł
wydatki 8 186 zł

W skład Komitetu budowy wchodzi 120 osób.
Zarząd Komitetu stanowią:
Wydział wykonawczy.
Przew. ks. Dr Stanisław Stępiński, miejscowy proboszcz.
Zastępca przew. ks. Stanisław Jastrzębski.
Kasjer ks. Stanisław Wobylko,
Zastępca kasjera ks. Stanisław Wobylko,
Sekretarz ks. Augustyn Roguski,
Zastępca ks. Franciszek Jopkiewicz,
Wiceks. ks. Franciszek Lesniowski,
Zastępca ks. Marcin Makosa
Komisja Rewizyjna:
Przew. Augustyn Hlasiński,
Bolesław Ciepielowski,
Juljan Makosa,
Franciszek Wojciecha,
Jan Sobania,
Adam Kwapionowski,
Sekeja Gajpodarua
Przew. Antoni Samczyński,
Zastępca Antoni Janik.

były Sekretar Kom. Olenki.

Jakob Wiciorowski

Marcin Baderowski

Robert Okolski

Jan Bonkowski

Ksawery Wasik

Jan Winnicki

Andrzej Kowalik

Selecja Techniczna

Prezes inż. Jan Krawkowski

Zastępca inż. Piotr Rogowski

Inż. Julian Jakóbcowski, prowadzący roboty

hiszpański

Inż. Władysław Podwojski

Józef Lebrowski

Wacław Wróblewski

Zanim mury pójdą wyżej, Komitet postanowił urządzić uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego, na którą wybrano 5 maja 1932 roku, święto Wniebowstąpienia Pańskiego, godzinę 4 1/2 po południu.

W towarzystwie ks. Dra Stanisława Szubińskiego, proboszcza przejechaliśmy z ulicy Kozielnickiej 31, z zakładu wychowawczego Sióstr Najświętszej Maryi Panny Miłosierdzia w otoczeniu banderji komij ulicą Kozielnicką, przez plac Jagielloński, ulicą Jagielly, Leomskiego (dawna Lubelskiej), Stowarskiego (dawna Skarynecka), przez mijadło do ulicy Kozielnickiej a z niej do miejskiego kościoła. Szła procesjonalnie udaliśmy się tą ulicą Kozielnicką, kawalkiem szły na plac nowego kościoła. Przy wejściu na ten plac u piskonia wyprzedzonej na tę uroczystość bramy w imieniu Komitetu przemawiał inżynier Jan Krawkowski, prezes Selecji Technicznej Komitetu budowy. Fundamenty stawano z górą trzy tysiące ludzi. Poświęcenie kościoła odbyło się według pontyfikatu w towarzystwie kapłanów: (kanonika honorowego katedry sandomejskiej)

ks. Dra Wacława Kosinińskiego, proboszcza parafji św. Jana w Ładomiu, dziekana dekanatu Ładom.

ks. Dominika Sciskaty, proboszcza parafji św. Marii P. w Ładomiu, rektora Jęm. Włocławskiego

ks. Bronisława Wyganowskiego, proboszcza parafji wojskowej w Ładomiu, w randze p. pułkownika

ks. Jana Szymczyka, proboszcza z Czarnej.

ks. Tomasa Ładzińskiego, proboszcza z Włocławka

ks. Stanisława Gębowca, prefekta szkół w Ładomiu

ks. Jana Kurasia, wikaryjusz z Skarżewa

i ks. Jana Chaturyaka, wikaryjusz na Glinicach

i Opłw. Redemptorystów, który w przeddzień zaczęli 10to dniowe misję w tejże parafji.

Tytuł kościoła ogłoszony: Najświętsze Serce Jezusowe.

Po skończonym akcie poświęcenia ta sama droga przejechała do kościoła, posłem ks. proboszcza przyjmował na plebanji kilku członków Komitetu, paru kapłanów i biskupa, świętego kamień węgielny, pod którym zamurowano seklamiy staję, a w nim odpowiednio spisany i podpisany dwujęzyczny dokument wraz z parą numerami pism periodycznych wytykła w dwóch osłabkach i kilka drobnych monet.

Akt poświęcenia kamienia węgielnego pod nowo zaczęta budowę kościoła wypadł na szczęśliwy moment misyj, urządzonych dla parafji, poprowadzących Kongres Eucharystyczny diecezji sandomejskiej, który ma się odbyć 27 i 28 i 29 czerwca B. roku w Ładomiu. To święte odnowienie dum ludzkich i ich uświęcenie, które stemowi całą rację budowy świętych materialnych, na parafji duchowni synowie św. Alfonsa Ligorego, zwani popularnie Redemptorystami. Było ich czterech:

- o. Karol Szmidt, dyrektor misyj,
- o. Franciszek Majgier,
- o. Jan Kacina
- o. Józef Sochacki

wszystcy z Łosic, z Łatopolski.

Niech temu podwójnemu poświęceniu nawiąże się i poświęcenie Serca Maryi Najświętsze Serce Jezusowe, niech da ks. proboszczowi, jego koadjutorowi i wikaryjuszowi i wszystkim parafjanom tutejszym także do tego podwójnej budowy na chwałę Boga w Trójcy św. Jedynego i na zbawienie ludzi.

Ładom - Glinice 5 maja 1932 roku.

+ ks. Adam Kulbicki, biskup
suffragan sandomejski.

lly, Włodzimierz - Bronisław Jasieński, z Kozy zmiłowanin i Słobin Ap-
stolskiej Pałki, biskup Sandomierski. -

Dnia 27 kwietnia 1934 roku, po zakończeniu wyjazdów pasterkiej parafii Opieki N. M.
Panny w Kłodzku, o godz. 5 po poł. udaliśmy się w towarzystwie S. Malata
Stawiszcza Koprowskiego, proboszcza parafii Kossów, na przedmie-
siai Glińca dla dokonania wyjazdów pasterkiej parafii N. M. P. z
p. Józefa. Droga odbyliśmy w okolicy kościoła bawdy z 40 km.

Parafia Glińca przysłała Nas b. serdecznie. Dni bratni przywitali
na Nasz cześć postawiono: na granicy parafii jedyną, w odle-
żności 150 m. od kaplicy drugiej, przy której opiekowali Nas
p. przybycia - duchowni w. Radomia i dekanat Radom.
skier. z dekanatu N. M. Władysław Kosciński na czele, org.
nizacje religijne i społeczeństwo, jak Soli, Słobin, Słobin,
organizacja młodzieży polskiej, Słobin i nasza oraz wieloletnie
z nami parafian.

po wyjeździe delegacji soli witali Nas: w imieniu parafian
miejscowych Augustyna Nas, starszy asesor pleb., podniósł, że
Glińca. to przedmiocie smutne w srodku zamieszkałych ulicach, w srodku
mieszkańców bez pracy i biednych domach. Jedyną dach Chrystusa-
wy, z którego przychodzić, może dach usunąć. - W imieniu solistów Władysław
by Radomia ze wsi Malcew podkreślił, że drobny rolnik byłby skrajnie w
rozparciu, gdyby go nie podtrzymywała wiara prawdziwa, dla tego zapę-
wiał Nas w imieniu solistów, że wamy się brzytną i lewą do pa-
rafii nie wpuszcza. Młoda dekanacja w imieniu młodzieży wyjechała
Nas wizażkę kwiatów i ze łzami w oczach wyraziła, że młodzieży
robotniczej jest bez przyszłości, brak dla niej miejsca, jedynie z Nieba
pomocy oczekiwać. W imieniu dzieci Kłobucki Władysław wypowiedział piękny
wiersz. Dziękując wyślicznie za serdeczne przyjęcie, podkreślił
z naszkim myślnikiem, że nie pójdą na lep lewicy i skła-
niemy się podnieść ducha. szczególnie młodzieży, którą jej ufać, że
z pomocą Boga nastaną lepsze czasy, byłoby nam nie tylko za-
stępił. - Od bratni tej udaliśmy się przesyłać do kościoła
przy śpiewie pieśni, kto się w opiekę.

Tragedia wojny i przeszyta smutnych odbyliśmy podług przepisów pontyfikat. S. Pro-
boszcz Stawiszcza Głębicki w sprawozdaniu swym przedstawił, że parafia N. M. P. Je-
żusa erygowana dopiero po wojnie europejskiej w 1921 roku, liczy 15000 mieszkańców,
składa się przeważnie z elementów napływowych robotniczych i drobnych
rolników. brzytny i brak pracy szczególnie jest dotyka. Tym nie-
mniej w przeciągu tego czasu postawiono hymnarską kaplicę, która
ma być później domem parafialnym, - plebania, budynki gospodarskie
i część budowy kościoła, którego mury wzniesione już są kilka-
nastoletnie nad fundamentami. Pod względem religijnym Glińca
przed wojną najbardziej zaświadczanie posiadały księża i uprzywilejowanej,
brzytny abstrakcyjnie nie przychylił się do podniesienia poziomu moralnie-
go. - Parafia jednak reanimuje się coraz więcej. - Organizacje religijne
mają dość licznych i dobrych członków. Określenie serce przyjął nasz
pasterz, aby ich zachęcić do dalszej pracy i wzmocnić swą bogactwami-
szreni. -

W odprawie podkreślił, że przybywamy w imię Pana Józefa, aby ich
zachęcić do wytrwania przy Nim, bo z p. Józefem i lepsza przyszłość każe, -
zapowiedzieliśmy powrót do robotniczego w czasie wyjazdów i udzielił
zobowiązanie pasterkiej bogactwami. Następnie obejrzelismy taberni-
kulum, wielki ołtarz, chrzcielnicę, zakrystię, aparaty katechetyczne i nauczanie
sw. Wszystko uważaliśmy w należytym porządku. - Podczas kłopotliwej S. Pro-
boszcz Głębicki w przemówieniu wygłoszonym przyjął Nas w swoim domu i
podziękował, podnosząc z radością, że skupiający koło siebie ludzi, czego dowo-
dem był dwójka liczba krzyży ołtarza w jego domu. W odprawie podkre-
ślił, że troszczyć kapłanów ze swoim biskupem, co wypływa z ducha ka-
tolickiego i stanowi naszą siłę.

Dnia 28. IV o godz. 8 1/2 odprawiliśmy MSZ sw. dla Stowarzyszeń religij-
nych. S. Proboszcz w sprawozdaniu swym przedstawił Nam, że parafia
posiada: Trzeci Zakon św. Franciszka - 10 braci i 98 sióstr, - Różaniec - 48
kobiet i 2 mężczyźni, - Słobin Kłodzki - 350 osób, Słobin Młody
Pau - 10 osób, S. M. P. - 30 osób z Słobinami, do którego należą 18 osób,
Kłobucki Ministrantów - 18 chłopców, konferencja sw. Władysław a Paula -
22 osoby, Stowarzyszenie Pau Miłosierdzia - 40 osób, Caritas - 180 członków,

Komiteł budowy nowego kościoła - 167 osób i choć kościelny - 26 osób. - Wszystkie są żywe, rozwijają się normalnie. Miłoci p. Jerusa, wdrubując w bliźnich, usunęła z nich istniejące do niedawna przesady, weszły na pierwszy stopień pobożności. - W przemówieniu wygłoszonym z domu wypracowały zasady i istnienia i rozwoju tych organizacji, zasłuchiwały do dalszego organizowania się, nawołując do tego przedsiębiorstwu uprzejmości i miłości i wdzięku. Wzięły wszystkie do ogólnego udziału pasterskiego. - Świadkami sprzyliły w towarzystwie przedstawicieli i przedstawicieli Stowarzyszeń religijnych. O godz. 11 wzięłyśmy szkołę im. Marii Magdaleny. - Budynek i urządzenia szkoły tej mogłyby pozardrościć wjeżdżając wyższe uczelnie. Dzieci uszczęśliwiły do niej 70%. - Kierownik szkoły p. Teodor Zelga, witał nas, wyraził radość z naszego przybycia, zapewnił w imieniu całego personelu nauczycielskiego, że docenią wartość wychowania religijnego, - ideały kościoła i państwa składają się, aby wychować do brzozy obywatela. S. Stefan Stanisław Gzbowiec użył nam sprawozdanie ze swej pracy, podkreślając, że nie spotyka żadnych przeszkód, lecz owszem pomoc. Na terenie szkoły istnieją zorganizowane kółka młodzieńcze: Bractwo p. Jerusa i Krucjata Eucharystyczna. Korzystają z pomocy, zorientowały się z pomocą do nauczycielstwa, by prace nad Kruc. i Euchar. ob. były miłostką i miarowalnymi sekretarkami jedną z nauczycielek. Cecylia Lepkówna, uczeńka w klasie wypowiedziała wierszyk powitalny i wyrecytowała nam bukiety. Henryk Wyrostowski uczeń 5 kl. ze swadą wypowiedział wierszyk. W końcu w imieniu kółka rodzicielskiego przemówił delegat kółka p. Stanisław Tabaszowski zapewniając, że od tego czasu staraniem będą czuwać nad religijnym wychowaniem dzieci. - W odpowiedzi podnieśliśmy konieczność w wychowaniu współpracy kościoła, domu i władz, przedstawiając dzieciom, jakie ideały praktyczny, by dobru były. By to zaś osiągnąć, należy tworzyć szkoły z domem, żyć razem, czego się uczyć, umyć starać się kształcić, serce zachować czyste, duszę wykształcić. Porozmawialiśmy następnie z dziećmi, rozdawaliśmy obrączki i zmiędrziliśmy jedną salę szkolną. - Prógostawiliśmy pasterskie, pośrednicząc przyrzeczeniem dzieci, iż będą starały się być dobru i zachowały wierzyć. Następnie wzięłyśmy razem z dziećmi orkiestra szkolna złożona ze 70 dziewczyn

i chłopców. oraz chór szkolny. Dzieci zdążyły podziękować przyrodzie kwiatami naszemu samochodowi. - O godz. 12 wzięłyśmy wójshową wychośnię matek przeciwdrocznych. - Już w bramie fabryki powitały nas dyrektora p. Karimiera Godlewskiego, który nas zaprowadził do swego gabineku, gdzie nam przedstawił swych współpracowników i stworzył kolebkę sprawozdanie. Fabryka zatrudnia 300 osób przeważnie kobiet, a wraz z rodzinami, dostarczającymi niekiedy około 2000 osób. Przy fabryce jest szkoła dla dzieci do 1/2 roku i przedszkole dla starszych. - Pod przewodnictwem dyrektora i jego współpracowników obejrzeliśmy całą fabrykę, będącą w ruchu. Potem na dany znak zebrały się wszyscy pracownicy w przybrałej ad hoc sali konferencyjnej przy urzędowni ołtarza podziękowaniem i rozprawy się przemówienia. Kobitka W. Szadkowska, wyraziła radość z naszego przybycia do nich, zapewniła, że w głębi ich dusz nie brakuje im miłości, aby mogła sprzeciwiać się zasadom wiary chrześcijańskiej i zasłuchiła Ojca serce nasze. Hołd u stóp naszego stworzył dla krótkiego Majestatu. p. Stanisławowa w imieniu pracowników podziękowała o nie dyrekcji wychośnię, - osiadała, iż czują się szczęśliwe, że mogą tu pracować, a rodzice ich będąc temu wdzięczni, gdy wnieśli nam w imieniu swym otwó, bo pragną żyć w imię zasad wiary i obowiązków kobiety - polki. Treść kuberek wypowiedziała b. Tadeusz wiersz obojętności, utwór p. Stanisławowa i wzięłyśmy podziękowanie wierszyk Stanisława Janasa. - W odpowiedzi podkreśliłyśmy wierszyk cel ich pracy, którym jest ocalenie życia ludzkiego, a nie jego niszczenie, najlepiej czuć się winni Bogu i w wierze i w miłości z Nim związać pozostawać przez życie z wiarą, czystości obywateli, wytrwałości w dobru. W tej myśli udzieliłyśmy wierszyk pasterskiego Prógostawiliśmy. - „My chcemy Boga” chwalić i pragnąć przez wszystkich odprawiać, a następnie wspólna fotografia zakończyła nasz pobyt na terenie wychośnię. Była ona przeprowadzona przez nas do porodu. - O godz. 13 wzięłyśmy warsztaty kolejowe. - U bramy czekał na nas nauczelnik im. Stefan Kawski. Orkiestra kolejowa pod batutą dyrektora Kordowskiego odegrała marsz papieski. Przy okazji specjalnie urządzonego wjeżdżania nam chleb i sól. Dzieci z przedszkola kolejowego chwaliły nas powitalny. Udzieliłyśmy im specjalnie Prógostawiliśmy. Następnie powitał nas nauczelnik warsztatów, zapewniając o wierze

hordycyjnjej kolejarzy zasadom wiary i koscistowi, oraz przedstawiciel praco-
wilkow warstwowch p. Blumki, podnosze biedę obecna wśród nas koleja-
rzy z powodu lenistwa i braku pracy. W odpowiedzi wyrażyliśmy, że mamy kole-
jarzy i ich wytworę wierności i prawości. Zgodziliśmy przedstawia obecnych ciężkich
słów, co z Bogiem Gdzie bieżą, zycyliśmy nastawia jaknajbardziej lepszych
słown i udzieliłiśmy wszystkim pasterskiego błogostanienia. W końcu zbra-
holijowa prosita Nas o przebieg głoszenia w białego przez ojca: ze słowem obo-
daru na nowy, co z cieżką uciążliwym. Wpisanie się do księgi złotej i słow
„Niek zyci parok” zakończyli wypłaty. -

O godz. 16¹ udzieliłiśmy Sakramentu Krzewienia 188 osobom, przeważnie dzie-
ciom, a następnie razem z Komitetem budowy kościoła obejrzeliśmy wszystkie
obokty już wyliczone i byliśmy na posiedzeniu uroczystem uroczystego komi-
tetu. - Posiedzenie zajął J. proboszcz Gdźbiński, witając Nas i przedstawiając
wyszukiłiśmy czołkow, których jest 167 ze wszystkich sfer społecznych. Organem
wykonawczym Komitetu jest Zarząd, rozpadający się na sekcje - techniczną, ob-
rotową z finansami, - gospodarczą i administracyjną oraz kościelną sekcję
nas. - Sprawozdanie z prac Komitetu złożył Nas - sekretarz, skarbnik
i prezes sekcji gospodarczej Smoczyński. Dotychczas budowa powiodła się
z dobrowolnych ofiar podług planów, wykonanych przez architekta Stefana
Szylpera. - Zebrań dotąd 94.942 zł. 56 gr. - Wydatki 94.131.06 zł. Na dalszą
robotę kara posiada 810,50 zł. - Po rozpatrzeniu planów, uchwaliliśmy, iż
należy jaknajbardziej budować i kontynuować to, co niezbędne, aby następ-
stwo można było przenieść do nowego kościoła, a imo czyni, jak
widać, równoległa z frontem odobuć boczne przybudówki obojętne na
polem. Pozem podziękowaliśmy Komitetowi za ofiarę pracę, złoży-
liemy ofiarę 1000 zł. na dalszą budowę i, udzieliwszy błogostanien-
stwa pasterskiego, zamknięliśmy zebrań. -

Dnia 29. IV o godz. 9¹ odprawiliśmy Mszę św. dla młodzieży szkolnej.
W przemówieniu wygłoszonym z amboną, wychodził z tekstu Ewangelii
św. „Nikt z was nie pyta mnie: do czego idziesz”, uchwaliliśmy najwa-
żniejszą cel życia naszego, który Nas przedstawicielom zajmował.
powinno i do którego wszystkim kierować potrzeba - myśli, pragnie-
nia, uczynki. -

O godz. 11¹ kaucelebrowaliemy sumę odprawienia przez J. Szambelana
Kronistawa Ziębka, kan. kol. opaku. - Karani odpraszali, poświęcałiśmy talco-
we z miłą p. Józefa i zadowolony prości kościół, wygłosił słowny przez
Nas J. prał. Józef Kawiński. Po sumie udzieliłiśmy obecnym odprasz-
cudnego. -

O godz. 16¹ udzieliłiśmy Sakramentu Krzewienia 89 osobom.
Komitetu św. wydałiśmy podarunki wypłaty 1500. -

Prosem po poświęcaniu serdecznie wygłoszonym do Nas od ołtarza przez
J. proboszcza, w ostatnim słowie zachęcałiśmy przepietującymi kościół wier-
nym życie z wiary, pobożności, czystości obyczajności i opieszności. Po tam
wskazałiśmy pierwszą obecnym. Wreszcie udzieliłi się i Nas. - Podzięk-
kowaliśmy J. proboszczowi i jego pomocnikom za gorliwą obojętowa-
wą pracę, powierzyliśmy im dalszą obsługę i opiekę nad parafią, któ-
rej Nas mają zastąpić i, oddawszy całą parafię opiece Najśw.
terea państwa Jezusa, pod którego wezwaniem została wygłoszona, za-
chęciliśmy wypłaty parok. -

O godz. 5¹ opuściliśmy Gliniec, aby udać się do kościoła faryj. Będąc
wata parafia odprawiała Nas processyjnie aż do rosy - ulicy Kar-
szewskiej, przy której udzieliłiśmy obecnym ostatniego błogostanienia.
Drogę przebywaliśmy w otoczeniu kłótni kandydy, a kotwary po obydwu
stronach ulicy przepietuwa były strumiami wiernych, którzy ustawi-
cnie wnosili obojętne „Niek zyci parok”. Przejadłi być naprawdę
prochodem tryumfalnym przez ulicę Rostomia wśród rozświetlonych
wianek kłótni. Wągi Najświętszym składającym drzepli za talce
przemieć mieszkańców Rostomia. -

O godz. 10¹ udaliśmy się na uroczysty noc Nasz cześć
przez miast w salach ratusza raut, który przewidziany jest
przy niołej rozmowie do godz. 11¹.

Dnia 30. IV o godz. 9¹ odprawiliśmy Mszę św. w kościele faryj
św. Józefa, po której wygłosziliśmy krótkie przemówienie do
licznie zebranych wiernych o potrzebnych nam wszystkim
dzisiaj cudach św. Katarzyny - jej ufności w Boga, ofiar-
nej pracy dla sprawy Bożej i poświęceniu się dla bliźnich.

12A

O godz. 11⁴, po ztorzeniu kółka wiyt, mieliśmy konferencyę ze wszystkimi księżmi, pracującymi w Radomiu. Po wystę-
 cianiu ich głosów na temat istniejących bolgerek i za-
 radcych środków wskazaliśmy przedewszystkiem z uści-
 szkiem, iż sami musimy być bez strachu i stawiać dobry
 przykład - sumiennością, gorliwością i bezinteresownością
 w spełnianiu obowiązków, czystością obyczajów, a szczególnie
 pobożnością. - poleciliśmy, by w szkole lub kancelaryj zastę-
 powiali wszystkie sprawy, nie przyjmując u siebie interesar-
 tów. - poleciliśmy zaprowadzenie w każdy piórowy punkt
 adoracyi S. Sakramentu, co już od maja ma być prakty-
 kowane. - poleciliśmy wciśnięcie podjęcia pracy nauko-
 wej w wybranych przez siebie księżach, powinność bliźni
 zorganizowania się pod tym względem S. Duchanowi Wa-
 ctawowi Kasimierskiemu. -

Po wspólnym obiedzie, na którym S. ksi. księżmi
 w imieniu duchowieństwa parafialnego, a S. Krambela
 górnego w imieniu księży prefektów zjedzenia klau-
 strów podziękowali za dokonany wiytacyz i zapewniali
 o prowadzeniu sprawy której dalej w ujęt obryma-
 nyż wskazywać oraz po wspólnej fotografii o godz. 16⁴
 opuściliśmy Radom, udając się w powrót do
 do Sandomierza. -

Radom, dnia 30 kwietnia 1934 roku

[Handwritten signature]
 Bp. Sandomierski

ks. Józef Kowalski R. Kupa i recepcyjny Sandomierza

Akt

Działo się w mieście Radomiu w par. N. Serca Jezusowego, dnia 18 maja 1939 roku, kiedy na Stolicy Piotrowej zasiadał Ojciec Sio. Pius XII, za rządów Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Profesora Ignacego Mościckiego, za biskupa Sandomierskiego J. E. Jana Kantego Lorka, proboszcza Parafii Ks. Dnia Stanisława Głabińskiego, za Hieronimicją Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów, złożonego z Prezesa Stanisława Kobylko, Vice-Prezesa Franciszka Bienka, Sekretarza Tymonuta Szorca, Skarbnika Adama Kwapiszewskiego i członków Zarządu: Antoniego Szmita, Tymonuta Bogusławskiego, Jana Karlikowskiego, Mieczysława Fuolali i Marijana Czarnoty.

Po uroczym Nabożeństwie i przemówieniu — J. E. Ks. Biskup poświęcił sztandar tegoż Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów nadając mu imię Andrzej Bobola.

Sztandar ten został wykonany przez S.S. Bożego Miłosierdzia w Radomiu.

Ożucie do niego zakupiono w Warsztacie w składnicy Akcji Katolickiej.

Na stronie amantowej wyhaftowano znak Stowarzyszenia: Krzyż na tle Orła Białego i napis u góry „Katolickie Stowarzyszenie Mężów” u dołu „Oddział Glinice Parafia Serca Jezusowego w Radomiu”

Na stronie białej: na tle Krzyża - Serce z promieniami otoczone Ciernią i Koroną. Napis u góry

„Przyjół Królestwo Tioje” u dołu „1939r”

Po poświęceniu rodzice Chrzestni doręczyli Sztandar Hieronimicją Oddziału Stowarzyszenia, poczym przystąpiono do obijania pamiątkowych gwoździ i podpisywania niniejszego aktu.

Dnia 18 maja 1939 roku, drugiego dnia oktawy uroczystości Sw. Andrzeja Boboli.

[Signature]

[Signature]
Ks. Marcin Stefan Pichu

Rodzice Chrzestni:
Jurek Jurek
Jadwiga Frygulska yaryńska i Michał i
Katarzyna i... Maria Górska
Rozetowa Katarzyna i... St. Wojciada
Dorocięta i... J. Rosinni
Ambrosi Karlek i... Kijanki i...
Medwec kot. pol. Janu i...
Maryja Wawis i... Maria Wawad i...
Jan Pichu i... Stanisław i...
Bilawski i... Wincenty i... Aleksandra
L. Somowuska i... Januska
i... i... Maria Guiselska i...
Jadwiga i... i...
i... i...

Dnia 16 maja 1944 roku o godz. 5 po południu przybył do Kowaryżki ksiądz, ks. Edward Górski z wizytą kanoniczną do parafii Najśw. Serca Jezusowego w Radoniu. Po powitaniu przez przedstawicieli parafii u wrót kościelnych, dokonano ingerencji do księgi według przepisów Pontyfikału. Ks. Górski z Janem Wincelą podał w zarysie historię parafii i złożył sprawozdanie ze swego pastowania. Podziękowano księdza Górskiego, wyrażono mu wdzięczność o wiadomości i przyjazności do Holyj Apostolskiej i udzielono pasterskiego błogosławieństwa.

Po najnowszym uroczystym udzieleniu sakramentu Bierzmowania si do zwierechu. Dnia następnego o godz. 8 rano odprawiono Mszę św. i miało miejsce do dzieci, którym, oraz starszymi młodzieńcom Komunię św. Do Bierzmowania przystąpiło ogółem z parafii 47 osób. Po sermionie miało miejsce do wierznych liście w kościele zgromadzonych. Pojawili się również, medaliki, krzyżki, uroczystym odpustem i uroczystym spacerem swym w kościele.

Przystąpiono następnie do oglądania kościoła, aparatu, utensyliów i t.p. Kościół murewany, tytułowany. Od szeregu lat poprzedni ksiądz proboszczowie pracowali wnosili wnosy kościoła. Obecnie zaś skutkiem wojny prace przy budowie zostały przerwane. Ks. Górski od chwili objęcia parafii k. j. od 27 lipca roku ubiegłego zwracał w tym kierunku, by konserwować to, co zostało i przygotować materiały do dalszej budowy, oraz utrzymać w należytym stanie kaplicę parafialną i zabudowania kościelne. Stan zewnętrzny budynków kościelnych dobrze się przedstawia. We wnętrzu kościoła, ołtarz, tabernakulum, chrzcielnica, konfesjonały, aparaty kościelne znajdują się w dobrym stanie.

Ks. Górski i jego pomocnicy ksiądz Emiljan Arceudi, Józef Smulczyński i Jan Pietruszka wyjątkowo troszczyli się o rozwój uroczystości i kultu Najśw. Sakramentu. Stąd wszystko, co związane z uroczystością i Ofiarą Miłostwą jest we wzorowym porządku.

Curatorz gminny w Radoniu jest wspólny dla wszystkich parafii. Ubezpieczeniem społecznym i ubezpieczeniem od ognia są w swoim czasie opłacone. Na kancelaryj parafjalną jest przeznaczony oddzielny pokój. Akta

parafialne odpowiednio przekonywające i uallegujące prowadzenie. Również
akta urzędowa stanu cywilnego zastąpić a porządku i doprowadzić
to do końca ostającego. Usiądź parafialne prowadzić sam ksiądz Proboszcz.
jako rzecz nadto spójniejszą, przeglądaniem ksiąg i sprawozdaniom
z posiedzeń duchowieństwa parafialnego. Na tych posiedzeniach ksiądz
omawiają różne zagadnienia związane z duszpasterstwem, a po dyskusji
zapisuje, amoski politycznie. Hasłami kierując, prowadzi sam ksiądz Proboszcz.
Wszystkie poręcze uallegujące zapisujące i umotywowujące odpowiednimi listkami.

Stan religijny parafii dodatnio się przedstawia. Nie należy jednak za-
pomnieć, że jest to przedmiot, że ludność przeważnie robotnicza, średnio za-
wrotna i uboga. Obecnie warunki wojenne, a przede wszystkim bieda i brak
zarobku wpływają na obniżenie poziomu etycznego. Ks. Proboszcz opowiada
jako ostateczny - wieśniacowanie cudzej własności i jej nie uwalniać.
Trudno określić jaka jest liczba parafian angaż, a politykujących w szczegól-
ności. Na skutek zatężenia setki wieści w świątyni parafii, wiele osób
musiało przejść się do innych dzielnic miasta, a inni ludzie mają trudny
dostęp do kościoła parafialnego. Inkwizycja jednak nie uwalniała się
dzielić jak dawniej. Liczba komunij św. w tym roku (do 17. V. 1941) wynosiła
12.350. Felicitary i apokryfów jawnych w parafii wieści. W szczególności
uczestnictwa dzieci. Skarżenie kościoła, głównie charakterystyczne zmienia-
ją, są działalność i w nich zasobów sprzętu biednych i pomocy. Chory
na nas bywa zaopatrzony. Karaccia katechizmowe ksiądz głosi, i ksiądz
zapisuje, a ksiądz na ten cel przewidzianej.

Według zarządzeń parafii odwieczności obrotów, w której bardzo cennie
pracują siostry z pomocniczkami, Córki Najśw. Maryi Niepokalanej, opiekując
materialem i moralnie przez troskliwego ota dźwigną ks. Proboszcza.

Dalszej pracy siostry Najśw. Maryi, jego komunistów z serca
błogosławie.

Rabom 19 maja 1942 roku.

+ Jan Loren
Bis Kup Am. Najśw.

Dr. Ed. Sory

Dnia 13 lipca 1943 roku dokonatem wi-
zycji dziekanalnej w parafii Najśw. Serca Jezusa
w Radomiu na przedmieściu Glinie.

W księgach urzędowa stanu cywil-
nego i innych księgach parafialnych mala-
łem urzędowy przegląd; tak samo w księgach
wieloletnich. Zwłaszcza tylko uwagę na
brak historii historycznej parafii. Ponieważ
tedy ks. Proboszcz Dra Janusz Wiczka, by na-
wiązać kontakt z dawniejszymi proboszcza-
mi, z prezydentem Kurją, aby i z archiwum i z
innych tradycji zbierać wiadomości najwięcej sro-
golis i wopierze opracowanie chwały mci-
cowa tej nowej parafii i kościoła.

Święta Boża i duszpasterstwo, mimo
ciężkich trudności wewnętrznych i zewnętrz-
nych odbywa się na uallegującym poziomie. U-
ważam tylko, że święta Anna św, tak zw. Pry-
marja jest trochę za późno, o godz 7 1/2, gdy w 5
innych parafjach Radomskich była o 6 1/2 lub
6 1/2. Mnie przy zmianie zegara uwalniać na
stosowny datoby się takowy by reformę wprowadzić.

Wskutek wojny budowa nowego kościoła ro-
stała naderowo wstrzymana, a nawet część ma-
teriałów skonfiskowana. Ale ks. Proboszcz czyni ce-
lowe inwestycje, które bardzo przydadzą się na
przyntoń, a onyżności nie uwalniają się przez
devaluację. Uprządkowanie i doprowadzenie ogro-
dzenie całego terenu kościelnego i parafialnego
co wyglądem i porządkiem i estetycznym i nadzwyczajnym
jest komorne i przytemne. Zabudowania są w

poradku, more froch, sa naupte w stonuku
do fak wielkiej parafji. Brak jest promien-
cienia dla p. Organisty. More tym nalerij tu
maucy fawne ramiedbania rz p. Organisty w
cwiczeniu choru kościelnego. Prostem kszegij
Witanych, letony sz muzykalni, aby pomagali
froch w tym p. Organiscie Bytoby fozgdane
nholenie drugiego, a nawet trzeciego choru z
druici ncholnych, by na kardym naboreu thore
miedzielnym spiewat chor, a na tygodniu czys-
ciej spiewat Jan pan Organista, aby wiecej by-
wie nabienistwa. Pan Organista, musi fawne-
fac ciggle o tym, ze jest najbliznym wspotpra-
cownikiem kszegij w dunpartenowaniu, takez
jest boarem unijl koscioła. W pierwochnym Ros-
ciele chnesjajistim funkce drinejnego Orga-
nisty spetniali ludnie z rirnymi szizceniami,
a w kosciele wrochodnim dochowato ty to do
druici dnia w portaci diakonow. Niechajie
pan Organista swa pobornosciz, przykladem
wesp rycia i gorliwosciz pomaga kszegijom para-
fjalnym w pracy na chwale Boziz!

Posiedly domc cypto utnyunye wighty-
nie i najblizne jej ofscowenie. Rarem z p. Organi-
stiz sz uberpieceni.

Dobne bytoby obradzie nowo-budujcej rz
koscioł drowkami, aby berpiecunie mogly pod-
romze w ogrudreniu.

N. Prboner Dr Jan Wigzek wosuwawo-
ny, wotropany, gorliwy jest rdaniem moim
bardzo odprawiedni do tej budnej parafji, cig-
gle fawne organizujcej rz. Urosyui, de Boz, du-
hw, jereh wrobi na wasz modly i wozgnie do

harmonijnej wspotpracy kszegij Witanych.
sz oni rdolai, fawowaci, majz dnie dobrej wo-
li, tytko more rbyh kurno wozgnai dnie swo-
re nym fobonrem.

W tej uagot ubogiej parafji prace karyfaty-
wne ogromnie jest potrzebne. Parafja wybotnie
wspomaga Komitet Pomocy, majduje rz fu
w lokalu parafjalnym ochronka dla matyde
druici prowadzona dobre, dozywianie dricci
i starzych. Szadz ze o fundune wa miloher
dnie naleriatby sz wiecej starcie w woiny sp-
rob, aby nie obczigae rbyhnie facy.

N. Wailas Kosciołki
Diecekan Radwaniki.

Dnia 16 kwietnia 1944 roku,
na zaproszenie kszegdra probonera par. Najst.
Serca Jezusowego w Radwaniu, dra Janu Wig-
zka, w towarzystwie ks. profes. dra Wincentego
Zwanata przybytem celem fozwizcenia nowo
zbudowanych organow.

O godn. 8³⁰ fozwital niez na ementa-
ru kościelnym przedstawiciel parafji p. Stef.
Wyciłowki, dricelw z Ochotniki, a w koscie-
le kszegdr probonr.

W przemowieniu nym omowit on

prebieg sprawy, miaowicie, że parafia-
nie banko raportu odnieśli się do tej sprawy,
chcąc nie straciłi swój organ, to już ci-
chniejął tygi na opłacenie, że organy są
tak pomysłane, aby stanowiły część orga-
nów w nowym, budującym się kościele;
że organ do 10 głosowy, zbudowany przez
firmę W. Bieruckiego z Warszawy; że
profesor p. Rutkowski, nawet tego instru-
mentu wypróbował dokładnie nowe organy
i ocenił je dodatnio jako harmonijne,
zdolne w zupełności do wypełniania wój
woli liturgijno-muryorniej w kościele.

Po przemówieniu krzyża Proboszcza
odprawił ten Mszy św., udzielając komunij
św. wielu osobom z młodzieżą i starymi;
wygłosił do nich odpowiednią naukę

Po krótkiej przemowie p. Mszy św.
dokonał poświęcenia organów, a nast-
ępnie wybrał nowym 385 osób mło-
dzieży i starych.

Następnie byłem na nuncie, a potem
premiowiny w drodze do parafjan
udzielił im odpustu i pastorałkiego
woczystego błogostawienia

A. An. Lorey
Biskup Administrat.

Radom 16 kwietnia
1944 roku

Akt

uroczystego poświęcenia Krzyża.

Roku Pańskiego 1947, kiedy na stolicy Piotrowej
zasiadł Ojciec św. Pius XII Diecezją Sandomierską
rządził Jego Exeleucja Ksiądz Biskup Jan Kauty
Lorek, proboszczem parafii Najświętszego Serca Jezu-
sowego był Ksiądz Doktor Jan Węcsek, wikariusza-
mi Księża: Franciszek Matysiak, Józef Smulczyński
i Stefan Gawroński; kierownikiem prac przy nowo-bu-
dującym się kościele był architekt Kazimierz Prokudski;
roboty murarskie prowadził mistrz Józef Biełkowski,
cieślińskie mistrz Józef Neumann; blacharskie Jan Mi-
chałowski, odbyło się Uroczyste Poświęcenie Krzyża
(Sygnaturki) dnia 21 września, w dzień św. Mateu-
sza Apostoła i Ewangelisty.

Krzyż staraniem Naczelnika Autonomicznego Soudaży-
skiego wykonał Jan Kowalski; kulę miedzianą -
Wacław Nowicki.

Uroczystego Poświęcenia Krzyża dokonał Ksiądz
Doktor Wacław Kosiński, dziekan dekanatu Radom-
skiego. Podniosłe słowo Boże wygłosił Ksiądz Feliks
Kaszewski, prefekt szkół w Radomiu.

Po poświęceniu Krzyża procesjonalnie przemieszono do
nowo-budującego się kościoła, gdzie po poświęce-
niu miejscowego proboszcza podpisał ten Akt
i umieszczone w kuli miedzianej na wieży kościel-
nej (sygnaturce).

Dziękując Panu Bogu za dokonanie tego dzieła
i za to, że pozwolił Nam być uczestnikami tych

wielkich uroczystości, akt ten na wieczną rzecz
pamiętkę potomstwu przekazując, własnoręcznie
podpisujemy.

W. dr. W. Korwicki
Dziekan Parafii.

ks. dr. W. Wiertel

Mieczysław Kanerek

x. A. Handerek

Władysław

S. A. Pichut

J. P. Wójcicki

H. J. Gorat

y. Malski

Zofia Ogorska

Grzegorz Broniar

Władysław Opiova

Helena Cygan

Józef Janiak

Julia Stanisław

Waska Sofi

Władysław Janowski

Ch. Grockulski

Lista

Aleksandra Nowierowska

Andrzej Nowierowski

ks. Józef Mikołajczyk

ks. dr. W. Wiertel

O. Gaudenty Plochacz

Bernardyna Kutecheta

Ryszard Frycz

Melunowski

Julia i Stefan Michalscy

St. Pocher

ks. Władysław

Władysław

Teofil i Eugeniusz Korolew.

Anna i Antoni Piotrowscy

St. Charyzyczny

Władysław

Władysław

Władysław

Poprzyński K.

Stanisław Stanisław

Al. Przewiera

Józef i Substytut

Wojciech Teuszewski

Wojciech Kubi

Fr. M. Jankiewicz

Jadwiga Gregorczyk

Struninowa Bronisława

Dąbrowska Maria

Michalec Helena

Rachwałowa

Janowska Stanisława

J. G. G. G.

Wiosna Franciszek
Kamianowski Leopold
Szwamowski Stefan
1-1 Pluta Stanisław
Kaca Jan.
1-1 Fijałkowski Jan i Teofila
Józef Gino
Jellarski Henryk
M Maruskiewicz
J. Maruskiewicz
K. Maruskiewicz
Wdowska
Wdowski R.
Kostkiewicz Jan
Gulecka Helena
Szerawińska Michalina
Wydna Marce
Wydna Jan
Jan Karol Boas
Helmant Bolesław
Włodki notariusz
Kładzawa i Kładzowa Nowocień.
Dziedz
Sawa Zygmunt
Sudowska Magdalena
Grybowski Henryk
Kaczkorowa Helena
Banaszyk Anna
Ozdriński Piotr
Toubaka Julia
Michro Wincenty
Margjanna Baracz
Jan i Neronika Purysowcy.
Leokadia Danyńska.

Hanusiński
Stefan Frymus.
Wacław Krawczyk.
Wojciech Jędrzej
J. Gorybawcy
Olga Sulem
Kopart Bronistaw
Kopart Jan
Aniela Seremak
Władysław Seremak
Suzanna Józef
1-1 Jatonski Stanisław.
Michalina Frymus
14 Kiktorie Lujawia
Agata Rochylna
Koralia Wilto
Jakobowski Karol
Nikolaj Suski.
A.B. Kieruldy.
M.H. Staniewicz
F Korwir
J. Wasik
M. Godlin
Stanisław i Hieronim Krawczyński.
Kawowska F
Gino J.
1-1 Anna i Władysław Kupidura
Elżbieta Deszyńska
Magdalena Deszyńska
Stanisław Dygus.
Stanisława Dygus.
Baraniska Józefa.
1-1 Józefiska Maria

Wanda Maria
Korwicka Aniela
Józefa Stekiewicz
Stefania Werner
Miska Stefan
Makuch Antoni
Chudzik Stanisław
Niola Marja
1-1 Stefania i Janina.
Józef Janiak
1-1 Helena i Józef Gorkowie.
1-1 Józefa Pruckińska
Feliks Skowronski
Kuziemowa Józefa
J. Banerak
Gubinski Piotr
J. Godecki
J. Godecki
Wlodo Fort
Wagto Topia
Nasimiec
Lubinska
Mazkora
J. Bzducha
Nowak Maria
Michtal W.
Wojciecha Stefania.
Bogacki Wacław
Maria Janikowscy
J. Kwas
Balski Konstanty

Kończyca Janina
Kończyca Jadwiga
Szerepiak Henryk
Strusiński Karol
Strusiński Karol
Człowski Jan
Włodarczyk J. i Bronisław
Grodecki Roman
K. Nakonecny
1-1 Aniela Drobni
1-1 Edward Leontjew.
Katanyma Wierbicka
Wojciech
St. Jozef
Nowakowski
Jozef i Antoni Krawczyński
Chojnacki Jan
Głogowski Marcin
Jan i Jadwiga Skotkowie
Jan Kondriska
Baria Stanisław
Bara Kondriska
Kaniński Stanisław
Kuziemowa Stanisława
Pawel
Jozefowski
Jan Diederik
Jellarski Maksym.
Józef Wisniewski
Wanda Wisniewska
Antoni Luit
Kępczyńska Bronisława
Trasowska Maria

Genowefa Gryka
Bloniej i Marta Palerowsy
marja Bielawska
Stanislaw Hekus i Janina Gostynsey
Mestowski Jan

1-1 Klementyna i Stanislaw Lachowicz
Genowefa Poyodinska

Drozdziciata Janina
Piotr Helman Alboroni

A. Somyński
Maria Bronistawa Wroble
Lofia Piotr Michonimie

Maia Michonimie
Sabina i Antoni Urbanowyczowis
Michonimie Lofia i Wladyslaw

Lofia Bogustawska
Alicja z Bogustawskich Adamaska

Alina Gielkowska
Jago Stanislaw
Ybaimo Henryk

Honorata Wlaska
H. H. Linke
Janina

M. J. Grientronie
Kaczmarski Anna
Kowalczyk Stefan

Smolawska Maria i Jan
Stanislaw Jan Natorowie

1-1 Imielko Jozef
Imielko Helena
Imielko Piotr

Janina Karimier
Cenarary Lupinsey
Starecki Tadeusz
D.M. Witusey
Wladyslaw Kofci

1-1 Kaczor Anna Maria
Michalsey Ohmuryjsey Kalerak

1-1 Podstadto Jozef
Helena Jadowska
Lyzymunt Jadowski

Anna J. ołow
Kajus Stefan
Jadowski Adam

D. Jarosz
Jaroszewscy
St Jozefski
Tomarski B.

Geniewek Stanislaw
Geniewek Natalia

Trzybyłowska Eugenia Jozef
Fr. Mlakosa
Michalina Jozef Cieslikowie

Stefania Jozef
Andrzej Podlewski
Młoda i St. Dietroin

M. Barwicka M. Barwicki
Lofia Petri
Lofien Franciszek

Kawowski Honorata
Ludwik Januszki
Stanislaw Januszka

Tomarik Maria
1-1 Jan Kasiak
Jadwiga Jadowska

Fatima Jozef
Filos Lyzymunt
Nobowska Jozefa

Drabikowa Ewa
Lopez Mariaanna
Lopez Stefan

Doylas Antonina
Mikol Anna
Ramarowska Wujka

Wincentka Maria
Wincentka Gustaw
Emunowicz Mas

Dobrynski Jan
Jozef
Jozef Miaso

Bonniel Tekla
Wlodarska Anna
Kawowski Wladyslaw

M. Czajkowski
Pozniatka Adam
A. Skrzypski

Ant. Jankowski
J. W. Wilczyński
J. W. Buntogoru

J. M. Jafarowie
J. S. Ligbakowsey
M. Osicko

Stanislaw Szaniawska
Jan Hofman
Michol Piotr

Antoni Stawinski
Fiser Jan
Fiser Laura

Helena Langbika
Helena Langbika
Jozef Lofia Chruscinski

Starecki Lyzymunt
Brestki elbas
Teodora Stawinski

Karimier Skowonicki
Anniewiere Bronistawa
Mironstwo Wiktorina

St. Kozynsey (-) Anna Kozynska
Jozef Dorozial
1-1 Stefan Proclawski

Chuchmalsey Jozef i Maria
Szigder Lofia

1-1 Irene i Leon Kurempa
Klora Genowefa
Jan Michalowski

Budowa kościoła parafialnego pod wezwaniem N. Serca
 Jezuńskiego w Radomiu, na przedmieściu Glinice, została tak-
 dalce postawiona na fundamencie, nie powstała możliwości poświęcenia
 tej świątyni i przeniesienia do niej nabożeństw parafialnych.
 W dniu 10 grudnia 1950 roku dokonalem obzędu poświę-
 cenia kościoła pod wezwaniem Najświętszego Serca
 Jezusowego w Radomiu. W uroczystości tej wzięło 20
 kapłanów i wielka rzesza ludzi, wypełniająca wnętrza
 kościoła po brzezi. Ks. proboszcz Adam Łukasiewicz
 złożył na wstępie sprawozdanie z wykonanych prac.
 Określił też, że pracując tutaj od dość niedawna, bo
 od 29 października 1949 roku, zdołał Ks. proboszcz Lu-
 kasiewicz dużo dokonać z dobroślnych ofiar parafian
 i roboty budowlane bardzo naprzód posunąć. Zostały
 więc przeprowadzone przez Ks. Łukasiewicza takie roboty:
 Odkucie kościoła, usypanie posadki betonowej w
 kościele, przesobienie grzywnów w całym kościele, usypanie
 sklepienia nad chórem i wybudowanie chóru, wyprawienie
 szpota iel betonowych i ram ielarnych w oknach, oskle-
 nie łuniatowe kościoła i wyprawienie osłonięć sztuk
 drzwi, usypanie pięciu stopni z podestem przy wiel-
 kiej ołtarzu, usypanie instalacji elektrycznej w całym
 kościele, przeniesienie i zamontowanie organu z kaplicy
 do kościoła, wzięcie bielek ielarnych pod drzwonę na
 wieży, wykonanie dwu grzywnów (głównego i cyfrowe-
 wego) na wieży wraz z płytą betonową, murowanie
 ścian wieży przy użyciu na ten cel 70 tys. cegły. Ponadto
 Ks. proboszcz nabył 450 metrów cementu i 200 metrów
 wapnia na dalsze roboty. Przewidując, że po poświęceniu ko-
 ścioła, wywaritem tu, wdrażając Ks. proboszczowi za te wszystkie
 wykonane prace, a wietując na ofiarę, co i na tym miejscu podkre-
 ślam.

Radom, 10 grudnia 1950 roku. + Jan Jurek
 Br. Pupa Janom.

Dnia 5. maja 1957 r. przeprowadzitem wizytację Radom-
 ską w parafii N. Serca Pana Jezusa, - na Glinicach,
 gdzie proboszczem od r. 1949 jest Ks. Adam Łukasiewicz,
 a wikaryzami i prebiterami są: Ks. Józef Smutnyński,
 Ks. Józef Bil i Ks. Seweryn Kotowicz.

Po rozrządach parafialnych przedstawił Ks. Proboszcz w spra-
 wozdaniu stan materialny i moralny parafii. Od ostatniej
 wizytacji w r. 1942 trwono bardzo dużo około wykończenia
 budującego się od trzech już lat nowego kościoła. Znowu
 pokazało się, jak opamiętać werni tej parafii i w miarę
 trobi pod kierownictwem głównego a rzecznego dyspa-
 stera. Poprzedni proboszcz Ks. Adam Wącek oparał się
 przewidującym gospodarzem, który potrafi wykonać
 bardzo kompletną pracę, by przy najmniejszych kosztach
 przeprowadzić taką odpowiedziałną pracę. Stąd też jednak,
 które trwono dłużej, ani daleko nie wyszły naprzód.
 Długo widzi się dopiero, jak zmienili się warunki nawi-
 gowania, - owo materialny przy wnoszeniu moni-
 mentalnej budowl.

Obejrzałem Ks. Proboszcza przypadło w udziale wykończe-
 nie wieży i wypracowanie wnętrza wieży, prace drobiazgo-
 we, wie mniej efektowne, ale kosztowne i potrzebne.
 Zależy mi do przygotowania poświęcenia dla centralnego
 ogrzewania, bez czego dłużej iaden budujący się kościół
 obejść się nie może; trzeba nas zwrócić z przestaniem
 zaprzeczaniem, że potrzebni nasi wytrzymywali i im
 i wyszli z tego ofiarę Bogu. Trzeba ludzom ustatkowi
 przebywaniu w kościele!

Jan parafianin Romaja, wie, wie, wie, wie, wie, wie, wie, wie,
 ofiarować i polne uwezwaniu do Sakramentów.

Chci z yuè organizacyjne zostato udaremnione, treba
wernych gromadni na nabwieistwach starych i ni-
shle, pielegnowac nabwieistwo do najw. Serca P. Jenua,
pocz. intromitacji w rolinach i osobito poswiecenie kis
Serca Jenuoverum. Czci Ma Matki Najw., in. Franciszka
sirech kani nadat zywa. Dniatw sicalna nalezy po jednej
Manie w Raide, soboty gromadni w Roiviele na adoracji i
Ma odbyta sponiazi si.

Seregolnij trosce palecam ubogich i dlorych.

Ma rotdrenia porotani Raptanickich i zakonnych nalezy
w akrenc, Sudyh Sui' wygtanai Rarania o godnosc Ra-
ptandkiej i zastugach zakonow w Roiviele R. F. L.

W zakrytych aparaty Roiviele wymagajz usupeture-
nia i odnowienia.

JRozu tylopo okolicznosci na to pozwolz, treba dzrzyi do
utworzenia wlasnego smytaja, exll. i Ma parafii
Metodianski.

W uamie wrytacyi wybramowatem 1340. osob.

Czrigodnosc B. Probonyori, jego usupetrawowu R. an
oras wernym tej parafii za przyozaczaniu do Roiviele
Katholicnego, troske okada tndowy tej nowej Chrytyni
terbeumre dicskujz i zglzbi dury klogostaniz

6. maja 1957.

+ Jan Lorek
Biskup sandomierski

Dnia 17 wnesnia 1960 r. na godz. 17. w towamyst-
mie ks. kan. Jana Kacmarowskiego, kancelera Kurii i ks. An-
toniego Stachury, kapelana J. ks. Biskupa Ordynariusza,
przybytem do par. Najsw. Serca Jezusowego w Ra-
doniu w celu dopietwienia wrytacyi parafialnej.

Na placu przed swiatynia, osacelnata
nema parafian pod przewodnictwem 30 kap-
tanow z petniacym obowiazkiem drickana ks.
dren Marianus Nowakowski, prob. par. Piotrowice,
na czele. Pomitano Murz pizkacyi ipiewem i me-
morsensianu, jalic wygtanai przedstawiacie p. ob-
wegolnych stanow. W kosciele Serdecnie
murz pewitat i opravodownie ze stanu gospo-
darczego oraz duchowego parafii stoyt ks. mgr.
Stefan Popis, proboszcz tutejszy od 1955 r.

Po dokonaniu obzegow ingresowych wygt-
sitem karanie o czei Najsw. Serca Jezusowego,
promadriteu proceyz zalobna, nastepnie
ndzielatem Sakramentu Giermowania, do lito-
wego przytospito ogolem podcas wrytacyi
1620 osob.

Nazajutn, w niedziela IV po Zestaniu Ducha sv.
o godz. 8 rano odprawitem Msz sv. przed udare-
laniem Konkursu sv. wygtositem p. mowic-
nie do metodarskiej. Podcas nastepnij Msz sv.
p. mowicatem do dmsci. Po godasnej
p. mowic, podcas ktorej poswicitem w koscie-
le sv. Jana dwa obnowione otame,
p. mowicatem do koscistu Najsw. Serca Jezusowego,
golwe wygtositem karanie o Sakramencie
Maternistwa i p. obogostanitem jubilaacie

parę matrygli, które stawiły się w zadanej
liczbie. Uczestniczyłem w mszy świętej w Sumie, cele-
browanej przez ks. mgra Józefa Smulczyńskiego,
dawno dwuletniego wikariusza na Głimcach,
dni proboszcza w Jedlni Kościelnej. Kazanie
na Sumie wygłosił ks. Siergiej Hofornia,
tutejszy wikariusz.

Po południu bógostawie miałem dzieci,
a po obiedzie wieczornej serdecznie pożegnałem
parafian.

W przeddzień 19 IX o godz. 8 rano odprawiłem
Mszę św. i wygłosiłem przemówienie do chłopców
i starsów, licząc przybyłych na swe katechezje.
Odmówiłem Mszy i dom zakonu Zgrom.
dzenia Sióstr św. Michela Arch. Na godz. 13
zakonicytym czynności użytkowe.

Ks. mgr. Stefan Papis za przytępieniem serc
pośredniczył gorliwie troszczyć się o wybi-
wienie i należyte umocnienie wyprawę
świętą. Od ostatniej wyprawy partyz-
nykowskiej wiele i ważnych prac: wykonano
więcej, zbudowano 2 bociane wieże, wykonano
po powołaniu parę chłopców i prebiterium,
zaprojektowano ogrzewanie, radiodiffuzję,
urządzenie posadki, sprawiono dawany,
ostatnio ks. Proboszcz zajął się porząd-
kami otoczenia kościoła. Rok 1957
przyjmuje się jako dobież uloczenia bu-
dowy kościoła, ale wewnątrz wiele jeszcze
potrzebuje do zrobienia, by go należyte
umocnić. Podczas przeprowadzenia wy-
mierzonych prac wyposażano zakrystię

w maty liturgiczne i utensylia kościelne. Sprawiono 3 kate-
chy, 1 puszkę do przechowywania Najśw. Sakramentu, 9 or-
namentów, 2 kępy, 2 parę dalmatyk, baldachim, 4 stopy hafto-
wane podobne, 26 stóp do rękawia promiennego,
2 sakramenty na puski, konopeum, 13 alb, 23 konie,
11 obrusów, stale kompletowano biblię kościelną.

Wykazując przy tym nie tylko o gości-
wej trosce dąpana o stan materialny parafii,
ale również o znaczącej działalności parafian.
W sprawozdaniu ks. Proboszcz zaznaczył, iż w ob-
rotach działalności spada. Myślę, że spisał to w całej
przyjętej ogólnej sytuacji gospodarczej i lek-
cja, a może i pewnego umiarkowania, którego dot-
niają parafianie wskutek trudności par-
fii dłużej czas na budowę kościoła.

Parafia Najśw. Serca Jezusowego w Radomiu
jest kościółką żywą. Ma 16.500 parafian
zarejestrowanych w 7^{tych} ul. 8^{tych} ul. Młach św. Medard-
nych mieszczących ok. 7000 osób. W 1959 r.
wrodzono 89,500 Komunii św., w roku bieżącym
do dnia dzisiejszego ponad - 25.000. Kult
Najśw. Serca Bóg jest tutaj bardzo prze-
nowany, w przeważającej części mieszka około
1000 osób przystępuje do Stołu Pańskiego.
W dąpaniach ks. Proboszcz uwzględnia
dotychczasowe postulaty i Sumienne wyzwanie
wskazania Władzy Kościelnej: tematyka
kazania oparta na programie W. Nowenny,
systematycznie oddływają się misyjne ma-
katechizacja, stanowe, Msze św. wieczorne są od-
prawiane według duchowego potrzeb parafian,
trudniąca, ożwiela, otoczone są grupy ministrantów

+ Dnia 24 września 1966 r. o godz. 16³⁰ przy-
byłem w towarzystwie ks. mgra Stanisława Legi-
cia, prof. Sąd. Seminarium Duch., do parafii
Najś. Serca Jezusowego w Radomiu na Gliniskach
w celu przeprowadzenia wrytacji parafialnej.

Przed wejściem do świątyni oszklona
nosa parafian pod przewodnictwem 26 księ-
żątów z ks. prał. Jacek Węgliński, dziekanem
dele. radomskiego, na msle. Przedstawiciele pa-
rafian wygłosili powitalne przemówienia.
W kościele sformułowano nowe parafie i spr-
wodzenie ze stanu religijnego oraz gospodar-
czego parafii: 20 księży ks. mgr. Stefan Popis,
proboszcz parafii N. Serca J. w Radomiu
od 1955 r.

Podjęto rozstrzeżenie kazania o znaczeniu świą-
tyni w życiu religijnym, prowadzonym pro-
cesją z relikwiami św. św. Męczenników Lau-
reata i Pacyfika ze względu na konsek-
rację kościoła, jakiej dopełniamy w dniu
nawrócenia. Po procesji udzieleniem Sak-
ramentu Bierzmowania, do którego przy-
stąpiło 1305 osób.

W niedziele XVII po Zesłaniu Ducha św. 25 IX,
z okazji kazania podczas Mszy św., po
potudniu zaś poświęceniem świątyni
i 3 ołtarze: wielki, oraz 2 boczne, sta-
niają w nich relikwie św. św. Męczenników
Laureata i Pacyfika. Kościół poświęcony
wraz z przedwiecznym N. Serca Jezus-
owego. Po dopełnieniu obzędów konsekr-

cji celebrowaniem pontyf. Same, podczas której wyg-
łoszono kazanie. Ks. proboszcz kardynalskiemu przy-
gotował kościół do konsekracji, odpowiedzialnie
dasi ołtarze, w ciągu kilku lat przeprowadzi
swoją pracę w kościele i jego otoczeniu, ostat-
nio podjął trud malowania ołtarza i świą-
tyni. Serce Jezusowe jestem wdrążony za przybli-
żenie parafian duchowe przez urządzenie
Misji św., którą przeprowadził ksiądz Salez-
ski (3) w dniach 10-18 IX r. b. z dwiema pro-
jektami. Amalowane przygotowane ceremone,
z piety, wciągnięte do akcji ministrantów,
udział 51 księży - w tym do spraw, to
ze obzędów konsekracyjnych wyprzedził przedwie-
czny i z pewnością przybliżony do ob-
sługowania merytel. Z obowiązku koment-
tora doborale wyznaczył ks. Marian Lud-
wiński, wik. parafii.

W poprzednim 26 IX odprawieniem Mszy św.
z udziałem dobrodziejów kościoła, odwie-
daniem w kilku domach osoby chore, udzi-
leniem im Komunii św., przeprowadzaniem roz-
mowy z księżmi wikariuszami i pracow-
nikami przy kościele, przyjmowaniem księży
parafialnie w kancelarii i w towarzystwie
ks. Proboszcza udzieleniem się do pracują-
cych w parafii Siostr Michalitek.

Część parafii N. Serca J. w Radomiu należy
do miasta, części stansów wsi. Nie kazna-
cia nie jednak wbytaio rożnica wśród pa-
rafian, gdyż w niektórych wosel podobne
jaki wenerowane pracy przewidziane w zale-

15 IX 1966
konsekracja

darach przemysłowych. Ludność pracuje ciężko, zarabia mało, zmuszona jest szukać dodatkowych dochodów w godzinach pracy stażowej. Dzielność Główna należy do zaawansowanych warunków mieszkaniowych w cizynie. Młodsze rodziny przenosi się do nowych dzielnic: białej, dlatego parafia małej, liczy w chwili obecnej około 19.000 osób. Parafia licząca urodzonych za rok 1960 wykazuje 536 dzieci, a za rok 1965 - 367; licząca zmarłych za rok 1960 - 135 osób, a za 1965 r. - 129; licząca zasłużonych za rok 1960 - 145 ślubów, a w roku 1965 - 125 ślubów.

Dunpasterstwo prowadzone jest na wysokim poziomie, dlatego życie religijne parafian przedstawia się dobrze. W niedziele i święta odprawia się w kościele S. Maryi in. z tych godzin wieczornych przeznaczono na Mszę in. w niedziele uroczystą ok. 8.000 osób. Co roku są uroczyste zbiórki eucharystyczne, licząca Komunia in. stała się praktyką. W 1965 r. rozdano 125.800 Komunii in. Parafianie okazują miłośniczość do Kościoła, są otwarci na cele religijne, kapłanów darzą szacunkiem, zaufaniem, życzliwością.

W życiu moralnym nie brakuje planu: są rodzinne roboty, około 100 par wzięło ślub w kościele, doświadczeniem w trudnych warunkach jest przyświadczenie.

W dunpasterstwie Gł. Proboszcz wygłasza nowe postulaty. Kazaunia głośniejsza, według programu Episkopatu Polski. W duchu odnowy soborowej parafianie są wprowadzani

do nowego uświadczenia w Dzień Młodych. Uroczyste są uroczyste Stanowisko dla dzieci i matek, prowadzone są akcje duszpasterskie: uroczyste chrześcijańskie, trzeźwość, zdrowie wśród dzieci, oraz odpowiedzialnego rodzicielstwa. Jubileuszowy Rok Sacramentalny Milenium z okazji 1000-lecia śmierci Młodych in. i Konsekracji Kościoła.

Pod kierunkiem Gł. Proboszcza harmonijnie pracuje zespół duszpasterski: Gł. mgr. Tadeusz Jedynak od 1957 r., Gł. Marian Olsza od 1961 r., Gł. Marian Ludwiczak od 1964 r. i Gł. Zygmunt Nita od 1965. Ponadto do pomocy w pracy Gł. Jan Rogus, który od 1962 r. pełni obowiązki duszpasterskie w roboty katechetycznej. Liczne katechizacje goszczą w parafii, nie obok siebie, harmonijnie obejmują uroczystości i dzieci parafii. Ministranci prowadzą: są wdrożone, do ich grona należy ponad 100 chłopców.

Zpośród pracujących w parafii S. Michałki: jedna jako katechizacja, druga w charakterze sekretarki w kancelarii parafialnej, trzecia jako opiekunka ubogich: młodych.

Parafia doradza w trudnych sprawach obywateli, z racji nadzwyczajnych podatków, przemysłowych świadczeń państwa, gromadzących plan kościelny. Gł. Proboszcz z racji uległ w wyniku zamętu Episkopatu Polski uroczyste listy inwentarnej otrzymanej już wcześniej staraniem się w sprawie na mocy myślenia sądowego... Dobrze delikatnie, aluzje do tych uroczystości w przemówieniach powitalnych, powiadają: „Potraktujemy jednako

naobryz w Opatnoscii Borej i dobrym sercu
Jeruzowym". To nasze oparcie i miejsce
wzrostu!

Czcigodnemu księdzu Proboszczowi mgrowi Stefa-
nowi Popitoli, Jego Kapłanowi Współpracownikowi,
Bratrom Zakonnikom i całej parafii N. J. Jeru-
zowskiego w Radomiu z głębi serca błogo-
świąt.

Radom. dnia 26 IX 1966r. + Siostrę Gótebrońską, G.
Kup. Saad.

+ Dnia 14 czerwca 1969r. na godz. 17 przybyłem
do par. N. J. w Radomiu na wyjątki
pasterskie o charakterze prywatnym.

Pomiatki moje przedstawiciele parafii. Ser-
decznie pamiętam również ks. mgr. Stefan Po-
piv, proboszcz parafii od 1955r.

Wyjątkiem Karawie o misji N. J., namis-
rując do Lublonej Armijaty misji i adre-
larem Sakramentu Giemnowomiu, do którego
przyjeżdżam 36 2 osoby.

Narajtmu, w niedzielę III po Zesłaniu ducha św.,
w dniu odpustu parafialnego z okazji pamię-
nienia święta N. J., odprawianem Mszy św.
o godz. 8 i ponowieniem do niedzieli Karawie
głównym powozem Almy św. o godz. 9, 10, 11³⁰
i w czasie sumy. Dopetnitem poswie-
cenia do robli gospodarstwa parafii
od ostaturej Kanonicej wyjątki pasterskiej.

polichromii wycina świątyni, szat liturgicznych
oran błogostanem zaangażowaną budową orga-
nów. Frekwencja mierzona w nabożeństwach
i w przyjeździe do Sakramentów św. był bli-
na. Czynny udział parafian, zwłaszcza
młodzieży i dzieci w Ofiarni Almy św. pod-
nosi splendor liturgicznej służby Borej
i twony rozmoczną rodzinę parafialną.
Baroko jestem wdzięczny Czcigodnemu księ-
du Proboszczowi za sumienne troskę o przy-
no i pełne wyposażenie domu Borego, me-
za gorącą pracę kapłańską w budow-
waniu Kościoła Chrystusowego w sercach pa-
rafian. Z ks. Proboszczem współpracują księża
wikary: mgr. Jad. Jedra, ostatnio przeniesiony
na stanowisko administratora do par. Recurios,
ks. Marian Olsz, Marian Dudziński i mgr.
Czesław Jeronim.

Czcigodnemu księdzu Proboszczowi mgrowi
Stefanowi Popitoli, Jego Kapłanowi Współ-
pracownikowi, Bratrom Michałichom
i całej parafii z głębi serca bło-
gostanem.

Radom. dnia 15 czerwca 1969r.
+ Siostrę Gótebrońską, G.
Adura. Apot.

+

Dnia 19 czerwca 1971r. na godz. 19 przyby-
 tem do parafii Najis. Jerca J. w Radomiu
 w celu doposażenia winytacji pasterskiej.
 Przed wejściem do świątyni serdecznie
 witali nas parafianie. W kościele w sto-
 wach kapłanów serdecznych powitał
 nas i sprawozdanie z życia parafii
 złożył ks. mgr. Stefan Popis, proboszcz parafii.
 Wygłosił kazanie i udzielił Sakramentu
 Biennowawia, do którego przystąpiło 338
 osób.

Następnie, w dniu odpustu N. Jercy Jermowcy,
 głośnym kazaniem podał nam i odby-
 waniem spotkania z grupami parafian,
 szczególnie miłe było spotkanie z mło-
 dzieżą w Kaplicy świętych. Po połud-
 niu wypadło mi wisić udział w pory-
 min O. Pałfika, Edwarda Czachora, ber-
 nardyna, udającego się na misję do Konga.
 Urucytorci odrywają się na placu przyko-
 ście św. Katarzyny. Wzruszająca była
 obecność Afrykańczyków, mieszkańców
 Konga, jeden z nich przeszedł w jez. franc.
 Stanął wyjechać do Kowali, aby
 polowoselować 2 drzewy i wybrać
 nową grupę dzieci.

Do przyjazdu z Kowali wygłosił podał
 mierny słony. Odbierając kazanie
 kazanie z okazji 50-lecia istnienia parafii
 ks. pras. Jan Węgiel; dalszy proboszcz
 par. Glinice odprawił słony winytacji

dunpartem, Giasodawców, parafian.
 W poniedziałek, trzecim dniu winytacji, według instrukcji
 ks. Proboszcza, odprawiliśmy masę słony. za zamieszka-
 kapłanów, parafian, Giasodawców dobrodziejów parafii
 i świątyni, wygłoszono krótkie kazanie. Po słony
 spotkanie z grupą parafian starszych, którym
 kazanie poświęci parafii i badowy kościele, a nawet
 należało do Komitetu badowy. Dla kościoła w. Trójcy
 w Radomiu polecał wstawić krótkie paterę.
 W towarzystwie ks. Proboszcza odwiedziłem Chryz.
 Odbierając kapłanów pracujących w parafii
 i siostry Michalith, które mają udział w dusz-
 pasterskiej - 2 katechetki, sekretarce w kancelarii,
 zakochanka. Wzrost z osobami świeżymi siostry
 otoczyć spiesz, ubogich: chorych.

Dunpartem w parafii w. Jercy J. w Radomiu
 pod przewodnictwem: siostry Teresalii biskpa
 Proboszcza obejmuje całości potrzeb wodi-
 ny parafialnej. W niedziele i świąta odprawiamy
 się 8 słony in., jedna mowa. Kazania z
 głośnym według programu Episkopatu P.

Frekwencja parafian dobra. W 1970r. rozdano
 131.500 Komunię św. na ok. 19.000 parafian.
 Liczba parafian wciąż podlega fluktuacji,
 wskutek emigracji i reemigracji, dozwolonej
 prężności się do osiedla Radom. Potrzeba
 Parafianie z innych, odnowy się z katechizacją
 i katechizacją do kapłanów, pomagając im
 w czasie winytacji dunpartem, wyjątkowo
 berbońskich nie spotyka się. Od 10-12 ro-
 dów należy do świątyni Św. Katarzyny, jest
 i woda protestancka w dwóch tutek

wypadkach zdamy się, że po odmówieniu
pogrzebu chrześcijańskiego dla stuszy i rzezi,
parafraze z głosić się po ustęgu do koda-
nów.

Soborowa reformy liturgiczne są wprowadzenie
parafraze cyklicznie biers udrat w Najis. Głowa,
liczne grupy ministrantów, biał, wycięty iście-
wane, lektoryj przy swe ustruktury
podwójna ujednolici starych bier. Ukazują
się ziarna pierwotni Kapłanów.

Sydneyi Miodowca, Tenciois, dnie chłopców
z ungdraue. Pódejanoware z wyzith: oba
uizicenia wdrin. Są ponucenia przedmo-
wiedze, nancuwaych i natiowalio. Zdruga
nizowan punkt przedmowa wdrinsep.
Parafia wponadca przeliny: dobre wypro-
saieny: Salau: Katerhetu wazym.

Plan i wdrinad naucaia obejnuje
driatw, i usodre: Kizia wleaware
z ponucen, odpowiedzialno: spri-
wazj obciizali naucaia: Ks. mgr. Budis
Jeremian od 1968r., Ks. Eugeniusz Majer 1969r.
Ks. Marian Molga od 1969r. i Ks. Roman
Chwatek od 1970r. Waz, ter religij 2 stoty
Michalicki. Z radowis konstytucyj
troche durnasteryj o wychoware
usodrego potolecia od prezentacji
do usodreiny obadecickej wycraue.
W dwekicue gospodare: nedel trwa
badowa organu 40^{tych} glosow, p. organ-
mista rapeliat, z wdrinac uhorisau
w rolu licizym, zainstalowanu digne.

warsze w Kaplicy, letiva ucizi Turij celow durnasteryj,
nabyto wprawole. Mielniczore wyacura parafia,
Ks. Probowu przytopyje do tyahowana kowista
nancuwaych.

Kancelaria parafialna - prowadzona saunecane
i stercane.

Cuizowanu kizden Probowcu: Mironi Ste-
fanowi Popisowi, pzo Kapłanem Miodowca-
wchom, Probowu Zahowaya: Ciez: parafa
Najis. Sera J. w Radowis z glosu durny

Wspomnienie
Radom. 21. 10. 1968. Adm. M. P.

propozicijami velmi bohatě usložen v neboření-
středě i spotřebních výstavkách. Odkaz ule žijící
vše dle výstavky.

Milost Bůh odpovídní v podobě práce křesťanského
křesťanského Právnického ústavu křesťanského práva.

Radom - Glance, 5 VI 1978

Leclery Wujak
bp pomocniczy w Radomiu

Nie ma Protokolow kolejnych wyjazdow pasterskich
w naszej Parafii. Wyjazdy te jednak odbyly sie w m.
1983, 1990 i 1997. Jak to jest zamieszczone w Księce
Opisow Parafialnych. Poza tym Księca Biskupi często
bywali w Parafii z okazji różnych lokalnych, obce-
cypelnych, narodowych i ogólnokrajowych uroczystości:
matczek, poświęceń, odpustów, jubileuszów, Biermovania.

Radom, 27 marca 2004r.

Lu. Stanisław Szwed
proboszcz, Parafia NMP w Karłowcu

W dniach 18-19 września 2004r. przeprowadzono
działania wyjazdowe parafii Najświętszego Serca Pana
Jezusa w Radomiu. Towarzyszył mi ks. mgr kan. Marek
Fituch wikaryusz kurii. Wcześniej - 29 kwietnia br
uchwalilem Solwamentu Biermovania mieszkańcy tej parafii:
Parafia N.S.J. na Skłnicach powstała w 1921 roku
Wydzielono jej teren z jednostnej stacji parafii
farnej w Radomiu. Równocześnie powstała parafia
Opieki N.M.P. w Radomiu i moja rodzima parafia,
która miała być w Myśliborcu, a ostatecznie została
zlokalizowana w Jałtowie Letnisko.

Jak wygląda obłona chłujnej parafii N.S.J.
w Radomiu?

Po powstaniu parafii w latach 80-tych, w wyniku
niepoukładanej pracy nowe ainsdki chłujparafialne,
parafia obecnie liczy ok. 7000 mieszkańców. Wśród
nich tylko bardzo niewielu są Ewangeliści i Świadkowie
Jehowy. Są i obcy religijni: 266 rodzin nie
przyjęło kapłana po kolacji; wstąpił do rodzin
w parafii jest ok. 2.670.

94 parę żyje w związku niesakramentalnym.
W niedzielnym liwieniu wernych na Młoc jest
było obecnych w Kościele ok. 3.000.

Do parafii przynależą ok. 170000 komunikantów.
Akto parafialne wskazyj na tendencje znikome.
O ile 10 lat temu w parafii było 131 chłuj, 36
jłubów i 90 pagnobów - obecnie liuby te wynoszą:
72, 37 i 92.

Z parafii wyosdni są 24 kapłanów: 18 chłuj i 6
zakonnyc. Tyłko kilka jest sióstr zakonnych
W ostatnim roku było trzy prymice chłuj i 2000.

Duszpasterstwem parafii od 1987 roku kieruje Krzysztof
Prasat str. Stowarzyszenia Szwabów.

Atkwalnie wspomaga je go w duszpasterstwie trzej księża

Wikanicie: ks. mgr Ireneusz Kosecki od 2000 r.

ks. Witold Witasek od 2000 r.

ks. mgr Ernest Janużyk od 2004 r.

Kościół ma je na plebanii wspólne obiady.

Miejskoje to jestnie księża pracujący w Spółnie Kosciołowym:

ks. str Marek Polak i ks. mgr Jan Godek.

W katechizacji są zatrudnieni oprócz księży:

S. Renata Mioduk-Urońlancka

p. Renata Karosielska

p. Agnieszka Korca

p. Ewa Hodyra

p. Marena Dróżyńska-Zaproszka.

Jako organista zatrudniony to jest p. mgr Jarosław
Szesciński, ma 4-letni стаж, jest na umowie.

Funkcję kosciołowego pełni Janusz Kozłowski, renciście,
niepełnosprawny, ma 50 lat.

Życie religijne parafii objawia się poprzez nabożeń-
stwa i pracy w grupach.

W niedziele są sprawowane 6 Mszy świętych, dobre
rozłożenie w czasie. W tygodniu są 3 nabożny:

do P. Józefa Mitoniernego

do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

do św. ks. Bolesława i Męceników Błogosławionych.

Rekolekcje są urządzane u Rodzinnego i Wielkim Pościu.

W piątkę piątki miesiąca jest przewidziana adoracja
do Opoka Jasnogórskiego.

W parafii działa Poradnictwo Rodzinne.

Również miesiąc księża powinni przygotowywać młodzież
do zawarcia sakramentu małżeństwa nie używając ich
do katechizacji. Podobnie pogostanki związane ze

chcąc służyć powinni być w parafii prowadzone
w dogodnym czasie, a nie zalecane przy przyjmowaniu
aktu.

Gdy chodzi o kancelarię parafialną należy
wypełnić kronikę parafialną.

W czasie wizyty poświęca się czas na spotkania
w parafii grupom. Podkreśla się grupy przedstawiały się
w sobotę: młodzież, ukazywały proces rozwoju
w historii parafii i aktualne zaangażowanie.

Ministranci są 2 katecheci: są ojcowie ministranci
ok. 10, kilkunastu ze szkoły średniej, 20 ze szkoły
podstawowej i gimnazjum oraz 12 kandydatów.

Ministranci mają swoje spotkania i służby. Mają wspólne
wypady pielgrzymkowe i rekolekcje. Uczestniczą też w za-
wieszaniu sportowym. Opiekunowie: ks. Ireneusz i ks. Ernest.

Schola młodzieży - to chór ze szkoły podstawowej.
Jest ich ok. 40 osób. Prowadzi ich ks. Witold. Śpiewają
w niedziele na Mszy św. o godz. 12⁰⁰.

Schola młodzieży istnieje od 4 lat. Liczy 7 osób.

Prowadzą ją na Mszy św. o godzinie adoracji. Opiekunem
jest ks. Witold.

Dziesiątka Bożych obejmuje 20 dzieci ze szkoły pod-
stawowej. Opiekunem są nimi ks. Witold. Spotykają się co
tydzień. Prowadzą rekolekcje i rozważania Drogi Krzyżowej.
Dziesiątka młodzieży liczy ok. 20 osób z gimnazjum i szkoły
średniej. Opiekunem jest ks. Witold. Spotkania formacyjne

co tydzień. Angażują się w działalność przy parafii.
Dziesiątka Rodzin istnieje od 20 lat. Obecnie jest 5 grup
małżeńskich - 20 rodzin. oraz 2 grupy osób
samotnych (15 osób). Opiekun - ks. Witold.

Spotkania formacyjne co miesiąc, także rekolekcje
wakacyjne. Organizują pielgrzymki. Prowadzili w parafii
rekolekcje ewangelizacyjne.

Papiestwie Dniela Miszyne Dniei istniajz curarty rok.
Grupa liuy 25 stieci. Coshenni moalt h no rzhoncu
ze midje. Zbierajz znaki. Kelpolujz na nau midji. Prosvatp
auslyje v Rastio Plus. Opiekunco: S. Elzibeta Orbovska.
Katolicke Stovarytzenie Mloshnij zashone 10 let temu.
Obecne liuy 12 osob. Opiekun: Ks. Ernest. Spotkanta
formayjne 2 rary v metpau.

Akcia Katolicka zije v parafii od 3 let. Liuy obecne
22 uchoncov i 2 osoby vstupajuce.

Spotkanta formayjne reputarne. Prosvatp kavarenky
parafialny. Organizujz spotkanta z rzhnymi ljudimi:
Dielstnic: charytatyno, opieka ^{na} biednymi ducimi.

Opiekun: Ks. Jreneut.

Chor parafialny - shialo drugi rok. Liuy 16 osob.

Kotka Zyvepo Rzhoncu: 15 rzhstlich, 2 moshkie
2 shicijce. Modlitva, pilgrymki, vstupne Mne sv.
Strei Honorova N.S.J. - istnie od enyovaniya
9 styania 1930 roku. Obecne liuy 43 osoby.

Stovarytzenie Apostolstva Patronki Dobrej Smerti.
Istnie od 3 let. Naley jiz da nich 190 osob, takie
spora parafii. Modlitva o vytrvane i fash dobrey smerti.

Pouyitje spravozstanie uskanyje na vetki rozumat
i zangorovane rzhnyel grup. Mutp byt provoshone
pau knizy, de pnevri ile dobra shuchovya moyz
pnyvati v parafii!

Jak vstupni v parafii h takie chory. Odvoshitsem
jednego: Waclava Wronistkego. Jest na vsetku invalidn-
kim od 25 let - od pontyfikatu Jana Pavla II.

Jest 2 zong. Zachovajz pogodu shuchov i glibstnie
zije shuchove.

Vspomniatsem linne parafionio kaplanstva - szerep
24 kaplanov rozpravno zyjicy do shis h. Infuzich
Ignacy Ziembicki, zamienkaly v Sandomieru.

Trech najmloshnyel kaplanov mielo pnyviti v tym
roku. St to: Kovalayk Karol, Szelzy Michal
i Jashkieru Komrad. Odvoshitsem ih roshicov. Synovi
pnyvihal: na ten moment do domov.

Podcas May jujtych pnyvoshem do vbrnych. Parujitsem
dva nove otane: Mloshnstio Bozigo ze sv. S. Faustyny
i bl. K. Boleslava, probotna dtejdzapo z casov vojny.

Obydva otane zashone artyshunie uskanyje na spreyfike
poboznosti sviatovej i lokolnej v tej parafii. Dne vzhovajz
kierunki shuchovici parafii.

Poblogatontem takie male shuzi v tumie blisko 200.

Ostatnio Mtro sv. v Ksiuzale bylo pnyvoshem 2 moshlych
Dutyposteny, Fundatorov i Dobroshujzi Ksiuzala i parafii:
Moshem o eshatologijonym kierunku ziemstkej pilgrymki.

Podsumovajz doznane pnyvicia, vyvaniam roshic
i satyshujz z doci shuzigo rozmochu pracy parafialnej,
z rozvoji pracy v grupach, mchad i stovarytzeniach,
Dujkujz Kaplanom na cele z Ks. Prefatom Stanislavem
za gorliuy prac dutypostevky v harmonii i pnyvoini.
Podpnyvujz h pod trotku o nove stynkovanie glisnej
vetry ksiuzetnej a takie vymiony sposobu ognevoniya
ksiuzala. Caley Parafii - Dutyposterom, Snypom,
Chomy, Roshinom, Mloshnij i Duceion 2 sereca
blogatlanj. Serec jemse, zashone zycie i shustici
miej ih v shuzetnej opiece.

Stefa Savel

20.09.2004r.

